

D'ANDALUSIA A CATALUNYA

Mercè Díaz Carrillo

Esteve Puigferrat i Aguilar

Vaig ser membre durant 50 anys de la Comissió de l'Aplec al Castell i això em va permetre veure com era nomenada roseraire una noia i anys després també la seva filla. Una circumstància semblant es dona en el cas de la Mercè Díaz, protagonista aquest any d'aquesta secció, com ho va ser la seva mare Antonia el 2007. L'Antonia Carrillo és, a dia d'avui, la persona més gran de Tona: té 106 anys.

La família de la Mercè va arribar a Tona per etapes, procedents de Torredonjimeno. Primer va venir una seva germana i un germà. Ella va arribar el 1952 amb la seva mare, Antonia Carrillo. Tenia 10 o 11 anys i la varen "llogar" a les Escomes com a *minyoneta*, és a dir, de "chica para todo". El seu pare, Miguel Díaz, havia arribat a un acord amb els amos d'aquesta casa de pagès per redimir un deute que un germà de la Mercè, que hi treballava, havia adquirit jugant a cartes. Els amos la van tractar bé "però per la meua part no vaig veure mai ni cinc cèntims. Els diumen-

Josep Blancafort i Mercè Díaz en un casament a l'ermita de Lurdes (Foto Pla – cedida per la família Blancafort-Díaz)

Fent memòria

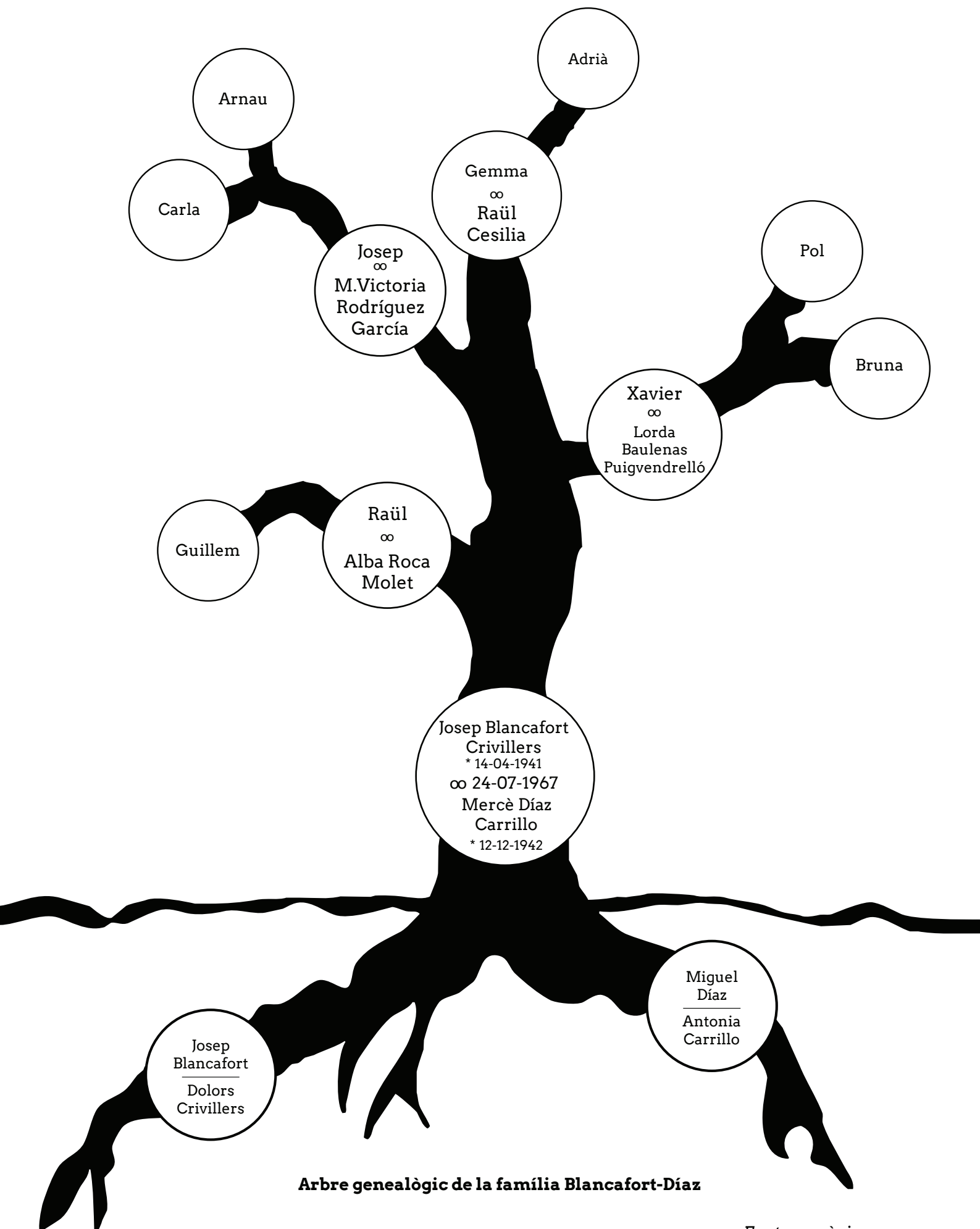

Antonia Carrillo el dia que va fer 100 anys, acompanyada del seu fill Miguel i la seva esposa Isabelita Valero i de la seva filla Mercè i el seu marit Josep Blancafort (Foto cedida per la família Blancafort-Díaz)

ges em feien anar a missa matinal per fer l'ofrena per algun parent seu difunt. Amb la cistella d'ofertori, les candeles i bocins de pa. Era fosc i des de les Escomes a l'església hi tenia un bon tros. Passava sense llum pel camí de carro fins que arribava a la carretera. A cada banda del camí hi havia plantat blat de moro. Em tremolaven les cames de por. M'imaginava els fantasmes més grossos".

Un cop *redimit* el deute del meu germà, al cap d'uns dos anys, se'n va anar a treballar, també de minyoneta, amb la família de Josep Sala Bigas,

el Sr. Sala, i la seva dona, la Pepita Fernández. En veure el comportament d'aquest matrimoni, sobretot els caps de setmana, molt diferent del que des de petita havia viscut al seu poble de Torredonjimeno, va dir als seus amos: "Pues, mire, ya lo tengo claro: me casaré con un catalán". I així va ser. El 1967 va casar-se amb en Pep, en Josep Blancafort Crivillers, amb el qual ha tingut quatre fills: dos bessons, en Xavier i en Raül; un altre noi, en Josep; i una filla, la Gemma. A dia d'avui la Mercè i en Josep ja són avis.

Fent memòria